

Full diocesà

3 de març del 2019

p4 –Curs "Emmaús" de l'EESA Solsona

p7 –Compromís amb la justícia davant els abusos a menors

Oració i dejuni amb una intenció clara

El pròxim Dimecres de Cendra, dia 6 de març, comença la santa Quaresma, l'itinerari espiritual que ens convida a la conversió i a preparar la gran solemnitat de la Pasqua.

Els sacerdots beneeixen aquest dia la cendra, que després ens serà imposada al cap. Aquest ritu, que s'ha conservat des de fa segles en l'Església, vol recordar-nos la fragilitat de la condició humana, inclinada al pecat, i la necessitat que tenim d'associar-nos als mèrits de la passió i resurrecció del Senyor per a néixer a una vida nova.

El Dimecres de Cendra és un dia de pregària i de dejuni i abstinència, i enguany aquestes pràctiques tindran una intenció molt especial. En la nota episcopal que publicàvem

en la nostra edició anterior, els bisbes demanen que aquest Dimecres de Cendra «es pregui i es dejuni d'una manera especial per les víctimes dels abusos i fem nostra la ferma determinació del papa Francesc que assenyala que "l'abús sexual és un pecat horrible, completament oposat i en contradicció amb el que Crist i l'Església ens ensenyen"».

L'Escriptura ens mostra que el dejuni, que pot ser una senzilla limitació dels nostres aliments, pot ser motivat per a fer penitència i demanar perdó pels pecats propis i d'altri. Ho trobem en el llibre d'Esdres (8,21), el dejuni de Moisès a la muntanya (Dt 10,10) i, especialment, el dejuni dels ninivites en el llibre de Jonàs (3,5-8). Enguany tenim un poderós motiu per a imitar-los penitencialment i amb esperança.

«La seva boca parla d'allò que es desborda del seu cor»

Diumenge VIII durant l'any / Cicle C

Lectura del primer llibre de Jesús, fill de Sira

Sacsegeu el garbell, i quedarà el rebuig: així serà l'escòria de l'home quan serà examinat. L'obra del terrisser ha de superar la prova del forn: així serà provat l'home en el moment de donar comptes. El fruit de l'arbre demostra el bon conreu: així, quan l'home doni comptes, es veurà què tenia al cor. No facis l'elogi de ningú abans no hagi estat examinat: és llavors que l'home serà posat a prova. (27,4-7)

Salm responsorial

És bo de lloar-vos, Senyor.
(Salm 91)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, quan això que es consumeix es revestirà d'allò que ja no es consumeix, quan aquesta existència mortal es revestirà d'aquella que és immortal, es complirà allò que diu l'Escriptura: «La victòria ha engolit la mort. Oh mort, on és la teva victòria? On és l'agulló que t'incitava?» L'Agulló que incitava la mort és el pecat, i el vigor del pecat ve de la Llei. Però, donem gràcies a Déu: ell ens dona la victòria per Jesucrist, el nostre Senyor. Per tant, germans meus estimats, manteniu-vos fermes, incommovibles, sobre aquest fonament; prodigueu-vos cada dia en l'obra del Senyor, segurs que, en el Senyor, el vostre treball no serà en va. (15,54-58)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles aquest proverbi: «¿Un cec seria capaç de guiar un altre cec? ¿No caurien tots dos dins un clot? No hi ha cap deixeble més instruït que el mestre; només un cop formats, els deixebles arriben a ser com el seu mestre.

»¿Per què, doncs, veus l'estella dintre l'ull del teu germà, i no t'adones de la biga que tens dintre el teu ull? ¿Com li pots dir: "Germà, deixa'm, que et trauré aquesta estella de l'ull", si tu no veus la biga en el teu? Hipòcrita, treu-te primer la biga del teu ull, i llavors t'hi veuràs per poder treure l'estella de l'ull del teu germà.

»No hi ha cap arbre bo que doni fruits dolents, ni cap arbre dolent que doni fruits bons. Cada arbre es coneix pels seus fruits: ningú no cull figues dels cards ni raïms de les bardisses. L'home bo, del tresor de bondat que guarda en el cor, en treu a fora la bondat; però l'home dolent, del seu tresor de maldat, en treu el mal. Perquè la seva boca parla d'allò que es desborda del seu cor.» (6,39-45)

«Manteniu-vos fermes, incommovibles, sobre aquest fonament; prodigueu-vos cada dia en l'obra del Senyor, segurs que, en el Senyor, el vostre treball no serà en va»

El repte de viure amb els ulls oberts

Jean Hakolimana, prev.

La metàfora de Jesús sobre cecs guiats per cecs escau parcialment a la nostra societat moderna. La humanitat, ara més que mai, es distribueix entre una colla petita de gent que hi veuen molt i massa i una gran gentada a qui el primer grup es dedica a entretenir la ceguesa. Aquesta setmana que som amfitrions del Congrés Mundial dels Mòbils, una de les notícies destacades serà, sense dubte, l'esmicolament de l'espai entre el món virtual i la realitat, és a dir, entre la mentida i la veritat. Aviat arribarem a preguntar-nos si som reals o virtuals. Conceptes com la veritat hauran de ser repensats.

Tanmateix, la veritat és un dels pilars sobre els quals s'assenta la consciència moral i la convivència. Sense veritat no és possible viure amb dignitat. Sense veritat no és possible una convivència justa. L'ésser humà se sent traït en una de les seves exigències fonamentals. Sovint es condemna amb força tota classe d'atropellaments i abusos, però no sempre es denuncia amb la mateixa energia la mentida amb què s'intenta emascarar-los. Els grups de poder posen en marxa múltiples mecanismes per influir en l'opinió pública i portar la societat cap a una determinada posició. Però, sovint, ho fan ocultant la veritat i desfigurant les dades, de manera que la gent arriba a viure amb una visió falsejada de la realitat. Les conseqüències són molt greus. Quan s'amaga la veritat, hi ha el risc que vagin desapareixent els contorns del bé i del mal. Ja no es pot distingir amb claredat el «just» del que és «injust». La mentida no deixa veure les injustícies. Som com «cecs» que tracten de guiar altres «cecs».

La imatge

A prop de la Quaresma deixem la lectura del Sermó del Pla amb dues dites que recorden que no naixem ensenyats, sinó que qualsevol ofici ha de comptar amb l'acció del mestre que instrueix i l'actitud del deixeble que accepta.

Per do de Déu i dels creients posats a costat nostre hem arribat a la fe. I una de les nostres tasques serà compartir-la i esdevenir mestres dels qui s'acosten.

Un cec guiant altres cecs (s. XVII). S. Vranx

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

4 dilluns

— Sant Casimir

Sir 17,24-29/Salm 31/Mc 10,17-27

5 dimarts

La Mare de Déu d'Àfrica

— Sant Adrià

— Sant Josep de la Creu

Sir 35,1-12/Salm 49/Mc 10,28-31

6 dimecres

Dimecres de Cendra, inici de la

Quaresma

Dia de dejuni i abstinència

— Sant Oleguer

— Sant Virgili

Jl 2,12-18/Salm 50/Mc 6,1-6.16-18

7 dijous

— Santes Perpètua i Felicitat

— Sant Teòfil

Dt 30,15-20/Salm 1/Lc 9,22-25

8 divendres

Dia d'abstinència

— Sant Joan de Déu

— Sant Julià de Toledo

Is 58,1-9a/Salm 50/Mt 9,14-15

9 dissabte

— Santa Francesca Romana (onom.

Paquita)

— Sant Pacià

— Sant Gregori Nisè

Is 58,9b-14/Salm 85/Lc 5,27-32

10 diumenge I de Quaresma / Cicle C

— Sant Macari

— Sant Melitó

— Sant Simplicí

Dt 26,4-10/Salm 90/Rm 10,8-13/

Lc 4,1-13

Testimonis vocacionals a les parròquies

Anunciem que diumenge vinent, dia 10 de març, els seminaristes explicaran el seu testimoni a les següents parròquies: a Mollerussa hi anirà el Cesc Domènech, a la missa de les 12h de la parròquia de Sant Jaume; a Bellpuig hi anirà el Jordi Marques, la vigília a les 20h a l'església de Montserrat, i el diumenge a les 11h a l'església de Vilanova de Bellpuig i a les 12h a l'església de Sant Nicolau; a Cervera hi anirà el Jacob Budz, a la missa de les 10'30h a l'Hospital i a les 12h a la parròquia de Santa Maria.

Testimoni de Francisco Javier Martínez, seminarista major

Em dic Francisco Javier, tinc vint-i-tres anys i sóc seminarista major de la diòcesi. Aquest any faig el curs de propedèutic al Seminari Major Interdiocesà per tal de començar el meu discerniment. Pertanyo a una família cristiana, on els meus pares em van educar amb els valors de la fe, em van ensenyar a pregar, em van mostrar que Jesús m'estima molt i que sóc feliç quan jo l'estimo a ell.

Durant els anys de l'adolescència em vaig distanciar de l'Església, fins que als divuit anys em vaig trobar vivint una vida buida i sense sentit, entrant així en una profunda crisi on només observava la foscor i la misèria.

Però dins aquesta foscor va brillar la misericòrdia, vaig començar un camí de retorn cap a Jesús; a poc a poc vaig anar reprenent els sagraments, la vida de pregària, la coherència amb allò que Déu volia, etc. No fou fàcil, ja que seguir Jesús de debò comporta

moltes vegades dificultats; tot i això el goig anava creixent i el fet de sentir-me estimat per Jesús m'empenyia a donar-me cada vegada més.

En acabar els meus estudis universitaris vaig començar a pensar que més em demanava Jesús i en la recerca d'aquesta resposta vaig conèixer el nostre bisbe i la nostra estimada diòcesi. Ben aviat em vaig enamorar d'aquest bisbat; per això, en un acte de gran confiança en Jesús, vaig decidir deixar moltes coses enrere i començar un discerniment més profund durant els anys de seminari.

Tan sols fa uns quants mesos que sóc seminarista i, tot i les dificultats que sorgeixen, Déu em va mostrant la seva fidelitat i per això puc dir amb alegria que val la pena continuar confiant enmig de les alegries i les incerteses. Us demano que pregueu per tots els seminaristes de la nostra diòcesi i en particular per mi, perquè pugui tenir un cor generós que es deixi modelar per Déu.

Curs «Emmaús» d'EESA Solsona

(22-24 de març del 2019)

Del 22 al 24 de març tindrà lloc el 2n curs de l'Escola d'Evangelització Sant Andreu Solsona, l'anomenat «Curs Emmaús».

Aquest curs vol presentar, en una visió panoràmica, la Paraula de Déu i va adreçat a totes aquelles persones que han passat pel curs Nova Vida i que tenen el desig de continuar un itinerari formatiu.

El curs, que es durà a terme al Seminari de Solsona, començarà el divendres dia 22, a les 20h, i acabarà el diumenge dia 24 havent dinat. La quantitat a aportar per persona és de 97 € / hab. individual, 92 € / hab. doble i 30 € lliteres.

Els interessats a apuntar-s'hi han de contactar amb eesasolsona@bisbatsolsona.cat o bé amb el telèfon 629 42 86 83. Un cop notificada la inscripció cal fer el pagament al número de compte ES89-2100-3343-5322-0004-2786, posant-hi nom i cognoms + Curs Emmaús. Hi ha temps fins al dia 15 de març.

Seminari Menor en Família i trobades vocacionals

El cap de setmana del 15 al 17 de febrer, al Seminari de Solsona, es va dur a terme el Seminari Menor en Família, amb la particularitat que aquesta vegada coincidia amb el «Seminari menor obert», una proposta de la nostra diòcesi per a aquells que són més joves i es plantegen si Déu els crida al sacerdoti. Per aquest motiu, en Rubén María i en Francisco Javier, seminaristes majors, van acompanyar el nostre seminarista menor Jacob Budz i alhora en Joel, un jove de Tàrrrega que comença a plantejar-se què vol Déu d'ell.

Fou un cap de setmana viu, en què es respirà un clima d'estudi i de pregària, a més de comptar amb diversos moments per a la formació on s'aprofundí en el coneixement de Jesús i de la vida cristiana, sense deixar de banda els moments de diversió i de fraternitat.

El diumenge a la tarda també hi hagué la trobada vocacional, en què una desena de nois de diverses poblacions de la diòcesi es van trobar al Seminari de Solsona per jugar un partit de futbol, berenar, aprofundir en les benaurances i passar un estona amb Jesús.

Recordant el bisbe Jaume (4a part)

«La meva coneixença del bisbe Jaume va totalment agafada de la mà del meu camí cap al sacerdoti: petició d'ingrés al seminari, trobades de valoració i ànims durant la formació; preparació de l'ordenació; primer destí pastoral... Recordo, amb especial agraïment a Déu la seva escolta atenta i pacient, les seves paraules amables i sàvies, i, sobretot, la seva estima paterna i engrescadora.»

Mn. Marc Majà

«El bisbe Jaume ens ha deixat i és ara quan afloren en el nostre interior els records i moments que d'alguna manera hem compartit amb ell. Personalment agraeixo al bisbe Jaume el tracte amable, cordial i respectuós que sempre vam tenir. També li he de donar les gràcies per confiar-me, en el seu moment, la tasca de la coordinació de la Delegació de Missions com a delegada. No va ser fàcil i em vaig sentir molt recolzada per ell. Moltes gràcies, bisbe Jaume. Des del cel pregui per tots nosaltres i per la diòcesi de Solsona que tant ha estimat.» **I.F.C.**

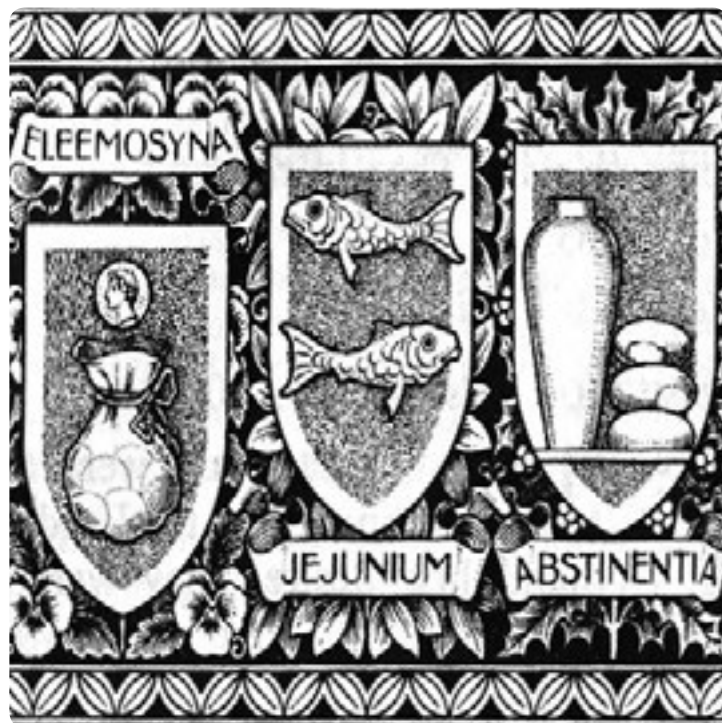
«El cinquantè aniversari de la Coronació de la Mare de Déu del Claustre de Solsona, l'any 2006, va ser un esdeveniment 'insòlit' a la comarca." Aquesta afirmació publicada a *Regió7* crec que la firmariem molts i el mateix bisbe Jaume. En l'homilia del 9 de setembre de l'any 2007, recordava "aquell moment, magnífic, expressiu i ple de significació. La imatge de la Mare de Déu del Claustre, a la porta de Sant Agustí, de cara al poble, mirava la ciutat que l'aplaudia, li cantava i li resava. Començava a fer-se fosc. El castell de focs il·luminava el cel, les campanes repicaven, la música era alegre i galana, els gegants i les gegantes amb els altres impropis ballaven. A nosaltres, l'emoció se'ns arrapava al cor". En el vídeo que es va gravar amb motiu de la festa es pot veure una escena que dura un instant, però que diu més que aquestes paraules. Al final de tota aquella solemnitat, cantàvem a ple pulmó l'himne de la Coronació. El bisbe Jaume s'emocionà, sanglotjava i s'esforçava per dissimular el moviment convulsiu del seu cos. L'agafà de sorpresa aquella explosió d'entusiasme dels solsonins per la nostra Mare, a qui ell tant estimava.» **Ll. G.**

El Dimecres de Cendra i el Carnestoltes

Fra Valentí Serra de Manresa, caputxí

L'Església catòlica, des de temps immemorial, a través de la predicació i de la catequesi, ha denunciat els excessos de la celebració del Carnaval —als Països Catalans en solem dir Carnestoltes— pel fet de constituir un període de divertiments públics que precedeix les austeritats pròpies del temps quaresmal. Durant el Carnaval, de manera molt confusa, es barregen costums ancestrals, rituals i festes paganes força heterogènies procedents d'estadis arcaics previs a la cristianització de la societat que, cada any, suren de nou en aquesta ocasió, la qual, d'alguna manera, ve a ser una mena de continuació de la festa pagana de les Saturnals romanes.

Un dels actes més destacats dels dies de Carnaval és el popular «enterrament de la sardina», que té lloc el mateix Dimecres de Cendra. És una mena de cloenda burlesca de les festes de Carnestoltes, amb una berenada popular i la cerimònia grotesca d'enterrar entre dos plats de terrissa una sardina o bé una arengada. Aquest costum, marcadament anticlerical pel fet de fer-lo coincidir amb el primer dia de Quaresma, té el seu origen en una paròdia de processó amb la qual acabaven les festes carnavalesques, on, entre cants i burles, s'enterrava una sardina, eufemisme popular per a referir-se a l'espinada del porc; costum que començà a introduir-se a Catalunya, procedent de la cort de Madrid, vers la meitat de la divuitena centúria i assolí un gran increment durant els segles XIX i XX.

Per Carnestoltes es feien nombroses paròdies i cants burlescos, àdhuc amb una interpretació jocosa dels goigs de «sant Patantum», en una de les estrofes dels quals es cantava: «De la sardina salada / no en podem sentir parlar, / ni tampoc de les anxoves, / les trumfes i el bacallà»; un cant que manifesta el rebuig popular a la dieta quaresmal, marcada per la ingesta quotidiana de naps, patates i bacallà!

Tarragona acull la trobada de mestres cristians

Uns vuitanta docents de les diòcesis amb seu a Catalunya van participar el dissabte 16 de febrer en el segon «Aplec de professors i mestres cristians» convocat per les delegacions d'Ensenyament dels bisbats de Catalunya i la Fundació Escola Cristiana amb la col·laboració de les editorials Baula i Cruïlla. Tarragona ha agafat el relleu de Montserrat, seu del primer aplec l'any 2017.

Després de la pregària, la primera part de la trobada va consistir en una taula de testimonis, moderada per Juanjo Fernández, consultor pedagògic de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya. En aquesta taula hi participaren quatre professors i directores d'escola de diferents diòcesis catalanes. Les seves intervencions respongueren a quatre preguntes sobre

el seu testimoni cristianisme en l'entorn laboral, la seva «influència» com a cristians a l'escola o institut, de quina manera mostren els valors o virtuts cristianes en la vida quotidiana i com comparteixen la fe fora de l'àmbit escolar.

Responent a les qüestions plantejades, els participants van coincidir a destacar conceptes com el respecte, l'acolliment, l'escolta, la coherència i la naturalitat en la vivència cristiana tant en la vida personal com professional i saber donar una resposta humil però valenta als interrogants que alumnes o companys plantegen. Aquest moment es complementà amb un treball en grups per a conversar i debatre sobre els recursos que tant mestres com professors tenen al seu abast o necessiten per a ser testimonis de fe.

Reafirmant el compromís amb la justícia davant els abusos a menors

Vatican News / CR / Redacció

El Papa, amb una víctima d'abusos

Fins i tot «un sol cas d'abús» en l'Església «representa ja en si mateix una monstruositat» i «serà afrontat amb la serietat més gran». Alhora, «el ressò d'aquest crit silencios dels petits, que en comptes de trobar-hi paternitat i guies espirituals han trobat els seus botxins, farà tremolar els cors anestesiats per la hipocresia i pel poder». «Cap abús no ha de ser mai encobert ni infravalorat», insistí el Papa diumenge passat. I reiterà que «l'Església no es cansarà de fer tot el necessari per portar davant la justícia qualsevol que hagi comès aquests crims. L'Església mai no intentarà d'encobrir o subestimar cap cas».

Són algunes idees de l'extens discurs del papa Francesc que pronuncià diumenge passat, després de la celebració de la missa conclusiva de la trobada sobre «La protecció dels menors en l'Església». El Pontífex condemna aquests crims abominables «que involucren milions de nens en el món, formes d'abús i explotació darrere de les quals s'amaga la "mà del mal" i no perdona ni tan sols la innocència dels infants».

El Sant Pare també demanà «el just equilibri», evitant els extrems «provocats pel sentit de culpa pels errors passats i de la pressió del món mediàtic», o, en el pol oposat, «una autodefensa que no afronta les causes i les conseqüències d'aquests greus delictes».

Francesc es va referir a vuit àmbits de treball, inspirats en l'Organització Mundial de la Salut, Unicef, Interpor i Europol: protecció, serietat, purificació, formació, directrius clares, acompanyament de les víctimes, el món digital i el turisme sexual.

Intensos dies a Roma

La trobada va començar amb l'escolta de diversos desoladors testimonis de víctimes dels abusos clericals dels cinc continents. En una reunió amb la premsa internacional, es va dir que l'escolta i la commoció pels testimonis hauria de ser la primera motivació per a actuar en el futur. També un cardenal Reinhard Marx es va reunir amb setze víctimes d'abusos. Diversos experts en dret canònic van intervenir a l'aula, en què van convidar a assumir la responsabilitat dels abusos amb totes les seves conseqüències, tant penals com de prevenció. Es va tractar el problema del clericalisme com una distorsió del ministeri sacerdotal i es va replantejar el tema del secret pontifici.

Una litúrgia penitencial va obrir la tercera jornada, amb intervencions d'una religiosa —que demanà d'afrontar sense por els abusos per una qüestió de credibilitat— i amb intervencions sobre el tema de la sinodalitat, la responsabilitat de tot el cos eclesial. Pel que fa a la comunicació dels abusos, es demanà la màxima informació als mitjans de comunicació.

Una Quaresma ecològica

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Aquest dimecres comencem la santa Quaresma, aquest temps de conversió perquè el bon Déu faci més pasqual la nostra vida. Ens hi pot ajudar el missatge per a la Quaresma de 2019 del Sant Pare. Cadascú sap allò de la seva vida que no està afinat amb l'Evangelí, però és bo que, "sentint amb l'Església", ens plantejem aquest treball de conversió personal i comunitari també en la direcció que ens demana l'Església.

El papa Francesc mostra com una vida lluny de Déu destrueix la persona, els qui l'envolten i la mateixa creació, perquè qui nega Déu acaba fent-se ell mateix amo i Senyor de tot. El qui s'autodivinitza dóna via lliure als seus desitjos i esdevé un explotador "de la creació, de les persones i del medi ambient, segons una cobdícia insaciable que considera tot desig com un dret".

Seguint les tres pràctiques quaresmals clàssiques, el Papa ens convida a: dejunar per a allunyar-nos de "la temptació de 'devorar-ho' tot, per a saciar la nostra avidesa"; pregar per a "renunciar a la idolatria i l'autosuficiència del nostre jo"; i fer almoïna per a escapar-nos de la dinàmica "d'acumular-ho tot per a nosaltres mateixos". Aquestes actituds bàsiques convé que no es quedin en simples intencions sinó que es concretin en actes que ens facin viure "l'alegria del projecte que Déu ha posat en la creació i en el nostre cor".

No podríem enguany dejunar d'aquells productes envasats en plàstic? Tan impossible seria anar a comprar el pa amb la bossa de roba de tota la vida? Evitar les bosses quan comprem fruita, verdura, llegums? Comprar la carn, el peix, el formatge i els ous rebutjant d'agafar-los amb safates de plàstic dels grans refrigeradors dels supermercats? És veritat que comprar així demana més

temps i renunciar a productes i establiments que abusen de la plastificació. No passa res, el dejuni també vol dir renunciar a menjar i beure determinades coses i a consumir en determinats llocs.

No podríem fer pregària de la carta del papa, *Laudato si'*, meditant cada dia un parell de números dels dos primers capítols? Hi ha un munt de dades sobre la situació del nostre món i sobre el projecte de Déu per al cosmos i per a la humanitat que poden estimular-nos una relació amb Déu que inclogui la casa comú on vivim. No seria també bo, aprofitar per a pregar i reflexionar en grup algun document que ofereixi idees i propostes per a la conversió ecològica de les parròquies?

No podríem repassar allò que guardem i no fem servir —roba, mobles, aparells, estris de cuina...— i donar-ho a Càritas o a petits negocis d'objectes de segona mà? Evitar l'acumulació de coses i donar-les o vendre-les en el temps oportú permet l'ajuda als qui ho necessiten, un aprofitament més complet de les coses i un estalvi de consum de matèries primeres i de generació de deixalles.

